

ФАКУЛТЕТ: УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ-ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ

Број захтева: КТ 05/2-7 бр. _____

Датум: 07.11.2022. године

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ НАУЧНИХ ОБЛАСТИ ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

ПРЕДЛОГ ЗА ИЗБОР
У ЗВАЊЕ ДОЦЕНТА
(члан 75. Закона о високом образовању)

I – ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ ПРЕДЛОЖЕНОМ ЗА ИЗБОР У ЗВАЊЕ НАСТАВНИКА

1. Име, средње име и презиме кандидата: Срђан (Борис) Мићић
2. Предложено звање: Доцент
3. Ужа научна, односно уметничка област за коју се наставник бира: Историја Југославије
4. Радни однос са пуним или непуним радним временом: Пуно радно време
5. До овог избора кандидат је био у звању: /
у које је први пут изабран: /
за ужу научну област /наставни предмет: /

II - ОСНОВНИ ПОДАЦИ О ТОКУ ПОСТУПКА ИЗБОРА У ЗВАЊЕ

1. Датум истека изборног периода за који је кандидат изабран у звање: /
2. Датум започињања поступка: 09.06.2022. године (датум упућивања иницијативе катедре или датум започињања поступка на други начин из чл. 6 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду)
3. Датум и место објављивања конкурса: 06.07.2022. године у огласним новинама „Послови“ НЗС, на сајту Факултета и на сајту Универзитета.
4. Звање за које је расписан конкурс: Доцент

III – ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ ЗА ПРИПРЕМУ РЕФЕРАТА И О РЕФЕРАТУ

1. Назив органа и датум именовања Комисије: Изборно веће Филозофског факултета, 23.06.2022. године

2. Састав Комисије за припрему реферата:

Име и презиме	Звање	Ужа научна односно уметничка област	Организација у којој је запослен
---------------	-------	--	-------------------------------------

1) Др Љубодраг Димић, редовни професор, Историја Југославије, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

2) Др Мира Радојевић, ванредни професор, Историја Југославије, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

3) Др Александар Живковић, редовни професор, Историја Југославије, Универзитет у Београду-Филозофски факултет

4) Др Зоран Јањетовић, научни саветник, Институт за новију историју Србије

5) Др Владимир Цветковић, виши научни сарадник, Институт за новију историју Србије

3. Број пријављених кандидата на конкурс: 1

4. Да ли је било издвојених мишљења чланова комисије: /

5. Датум стављања реферата на увид јавности: 12.10.2022. године

6. Начин (место) објављивања реферата: Сајт Филозофског факултета

7. Приговори: /

IV – ДАТУМ УТВРЂИВАЊА ПРЕДЛОГА ОД СТРАНЕ ИЗБОРНОГ ВЕЋА
ФАКУЛТЕТА: 03.11.2022. године

Потврђујем да је поступак утврђивања предлога за избор кандидата Срђана Мићића у звање доцента вођен у свему у складу са одредбама Закона, Статута Универзитета, Статута факултета и Правилника о начини и поступку стицања звања и заснивање радног односа наставника Универзитета у Београду.

ПОТПИС ДЕКАНА ФАКУЛТЕТА

Проф. др Данијел Синани

Прилози:

1. Одлука изборног већа факултета о утврђивању предлога за избор у звање;
2. Реферат Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
3. Сажетак реферата Комисије о пријављеним кандидатима за избор у звање;
4. Доказ о непостојању правоснажне пресуде о околностима из чл. 72. ст. 4. Закона;
5. Потврда да предложеном кандидату није изречена мера јавне осуде за повреду Кодекса;
6. Изјава о изворности;
7. Други прилози релевантни за одлучивање (мишљење матичног факултета, приговори и слично).

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 2026/1-III/7
03.11.2022. године

На основу члана 75. став 2. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон) и члана 227. став 2. тачка 3. Статута, Изборно веће Филозофског факултета, на својој VIII редовној седници, од дана 03.11.2022. године, на предлог Комисије, донело је следећу

О Д Л У К У

Утврђује се предлог одлуке да се **др Срђан Мићић** изабере у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, са пуним радним временом, на Одељењу за историју, на одређено време у трајању од пет година.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

Филозофски факултет у Београду је на основу предлога декана Факултета и Одлуке Изборног већа Факултета о расписивању конкурса, објавио конкурс за избор у звање доцента, за ужу научну област област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, због потребе Факултета, Одељења за историју.

Изборно веће Филозофског факултета, на седници одржаној дана 03.11.2022. године, разматрало је Извештај Комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, и утврдило да предложени кандидат др Срђан Мићић испуњава све услове прописане чланом 74. и 75. Закона о високом образовању («Сл. гласник РС», бр. 88/17, 73/18, 27/18- др. закон, 67/19, 6/20 др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21 и 67/21- др. закон), чланом 135. Статута Универзитета („Гласник Универзитета у Београду“, бр. 201/2018, 207/2019, 213/2020, 214/2020, 217/2020, 230/2021, 232/2022, 233/2022 и 236/2022), као и услове прописане Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, па је донета одлука као у изреци.

Доставити:

1х Универзитету у Београду
1х др Срђану Мићићу
1х Одељењу за историју
1х Стручном сараднику за радне односе
1х Одсеку за правне послове
1х Архиви

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА

проф. др Данијел Синани

Изборном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду

Одлуком Изборног већа Филозофског факултета број ВЛ/ПС 05/4-02 бр. 1185/1-IV/12 од дана 23. 06. 2022. године изабрани смо у комисију за припрему реферата о кандидатима за избор у звање ДОЦЕНТА за ужу научну област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ, са пуним радним временом, на одређено време у трајању од пет година. На конкурс, објављен на сајту Филозофског факултета, на сајту Универзитета у Београду и у Огласним новинама Националне службе за запошљавање од 06. 07. 2022. године, пријавио се један кандидат: др Срђан Мићић. Комисија је прегледала конкурсну документацију кандидата и установила да колега Мићић потпуно испуњава услове предвиђене Критеријумима за стицање звања наставника Универзитета у Београду и Правилника о ближим условима за избор наставника и сарадника Филозофског факултета у Београду, на основу чега Изборном већу Филозофског факултета подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

Биографија

Срђан Мићић је рођен 1983. у Београду, где је завршио основну школу и Математичку гимназију. Студије историје уписао је 2002. на Филозофском факултету у Београду, на коме је дипломирао марта 2008. године. Дипломски рад *Краљевина Југославија и аншлус Аустрије 1938. године* одбранио је на Катедри за историју Југославије. Током основних студија волонтирао је у Библиотеци Одељења за историју, а на мастер студијама у Архиву Србије. Као настаник историје радио је у ОШ „Старина Новак” и ОШ „Стеван Дукић“, потом као архивист и библиотекар у Европском центру за мир и развој Универзитета за мир Уједињених нација. Мастер рад *Неформални путеви дипломатије Краљевине Југославије. Случај потписивања Пакта о вечном пријатељству између Југославије и Бугарске 1937. године* одбранио је октобра 2010. године на Одељењу за историју Филозофског факултета у Београду. Докторске студије историје уписао је школске 2010/2011, а докторску дисертацију *Балкански и подунавски концепт југословенске спољне политике (1925–1938)* одбранио фебруара 2018. године на Филозофском факултету у Београду. Као студент докторанд почео је да ради у Институту за новију историју Србије 2013. године. Исте

године изабран је у звање истраживач-сарадник, а 2018. године у звање научни сарадник. Првенствено проучава спољну политику и дипломатију Краљевине СХС/Југославије у контексту унутрашњих политичких прилика и међународних односа, као и друге теме из националне историје XX века. Служи се енглеским, немачким, руским, бугарским и чешким језиком.

Научно-истраживачки рад

Др Срђан Мићић је током досадашњег научног истраживања објавио већи број радова, различитог обима и карактера, изневши стечена сазнања у три књиге, расправама и чланцима, енциклопедијским одредницама, као самосталан истраживач и коаутор. Углавном самостално, а повремено у коауторству, радове је публикувао у Србији, Црној Гори, Словенији, Чешкој, Бугарској, Пољској и Италији, на српском, енглеском и немачком језику. Његове расправе и чланци објављивани су у најзначајнијим националним, а потом међународним часописима и зборницима.

Научној јавности представио се већ својим дипломским радом, с обзиром на то да је као монографија, под насловом *Краљевина Југославија и аншлус Аустрије 1938. године*, објављен 2010. године у издању „Службеног гласника” и „Европског центра за мир и развој”. Написао га је првенствено на необјављеним изворима, похрањеним у више домаћих архива. У Архиву Југославије анализирао је фондове Двора, Министарског савета, Министарства иностраних послова, Министарства унутрашњих послова, Министарства правде, посланстава у Лондону, Паризу и Бечу, Централног пресбирија, Политичких странака и Удружења пријатеља Велике Британије и Америке у Београду, као и збирке Милана Стојадиновића, Јована М. Јовановића Пиждона, Хинка Кризмана, Лазара Марковића, Војислава Јовановића Марамбоа и Збирке микрофилмова. У Архиву Србије прегледао је лични фонд Мирослава Спалајковића, у Војном архиву грађу Пописника 17, а у Архиву САНУ збирку Милана Антића. Осим необјављене архивске грађе, користио је објављене зборнике докумената југословенске, мађарске, немачке, британске и америчке провинијенције, дневнике и меомарске списе значајнијих учесника у југословенској спољној политици и међународним односима у Европи.

Монографија садржи седам целина: предговор (стр. 7–14), четири главе – *Независна Аустрија, аншлус или рестаурација Хабзбурга* (стр. 15–32), *Југословенска држава и Аустријско питање* (стр. 33–112), *Неутралност или протест* (стр. 113–234) и *Информације и пропаганда* (стр. 235–290), закључак (стр. 291–302) и списак коришћених извора и литературе (стр. 303–316). Прва глава представља кратак преглед развоја унутрашње политике у Аустрији и промена њеног међународног положаја у Европи, у периоду од окончања Првог светског рата 1918. до спровођења аншлуса 1938. године. У другој глави изнета је анализа ставова

југословенске спољне политике, појединих државника и дипломата према Аустрији. Анализом су обухваћени билатерални односи, став према питању потенцијалне рестаурације Хабзбурга и аншлуса Аустрије, те југословенско-аустријски односи у контексту односа две државе са великим силама. Посебна пажња посвећена је разликама у ставовима Југославије и Чехословачке, везаним савезничким односима у оквирима Мале антанте, према питањима рестаурације и аншлуса. У трећој глави приказана је реакција југословенске државе и друштва на спроведени аншлус марта 1938. године, нарочито ставови руководећих државника, владајуће партије, парламентарне и ванпарламентарне опозиције. У погледу друштвених реакција, посматрано је на који су начин близина аустријској територији, етничко порекло и верска припадност утицали на став према спроведеном аншлусу, због чега је један од нагласака стављен на реаговања словеначке мањине у Аустрији и немачке мањине у Југославији. Четврта глава обухвата ставове изношене путем радио таласа, у новинама и периодици, делатност југословенске цензуре, као и начине на који су политичари извештавали своје присталице о свему што је било забрањено да се објави поводом спроведеног аншлуса.

Други, посредан резултат истраживања југословенско-аустријских односа било је учешће у писању одреднице „Аустријско-српски односи у 20. веку“, објављеној у *Српској енциклопедији* (том I, књ.I, Београд–Нови Сад 2010, стр. 389–392), која је због ширег тематског и хронолошког оквира захтевала додатна истраживања.

Интересујући се за југословенску неформалну дипломатију, др Срђан Мићић објавио је на ту тему више радова. Један од важнијих представља чланак „Непознанице о посети Димитрија Димитријевића Турској марта 1929. године“ (*Токови историје*, 1/2014, стр. 201–215), у коме је покушао да одговори на питање каква је била улога Димитрија (Мите) Димитријевића у југословенско-турским односима 1929–1931. године.

Након тога, објавио је већи чланак „Mission of Konstantin Todorov in North America 1927–1928: Yugoslav Foreign Service vs. Macedonian-Bulgarian organizations in North America“ (*Токови историје*, 1/2015, стр. 85–122), којим су питања југословенске неформалне дипломатије повезана с анализом развоја југословенске дипломатско-конзуларне службе у међуратном периоду и коришћења политичких емиграната ради остварења спољнополитичких и пропагандних циљева.

Још један рад др Срђана Мићића о југословенској неформалној дипломатији чини уводна студија написана приликом приређивања бележака Мирослава Спалајковића о сусретима краља Александра и краља Бориса, коју је написао у сарадњи са колегом Душаном Марковићем: „Сусрети краља Александра и краља Бориса од септембра до децембра 1933. године“ (*Токови историје*, 1/2017, стр. 175–198).

Истраживања о развоју југословенске дипломатско-конзуларне службе и њеној сарадњи с другим државним институцијама и појединцима који су радили у иностранству такође је објавио у неколико радова, публикованих у часописима и зборницима у земљи и иностранству. Први је био „О проблемима југословенских стручних делегација у архивима Беча и Цариграда“ (*Архив. Часопис Архива Југославије*, 1-2/2012, стр. 34–49), у коме је донео нова сазнања о сарадњи Министарства иностраних дела/Министарства иностраних послова са Министарством просвете, Српском краљевском академијом и истакнутим историчарима током двадесетих и тридесетих година XX века. Други рад објавио је у сарадњи са професором и ментором др Миром Радојевић: „Serbian Orthodox Church cooperation and frictions with Ecumenical Patriarchate of Constantinople and Bulgarian Exarchate during interwar period“ (*Studia Academica Šumenensia*, Vol. 2, 2015, pp. 126–143), анализирајући сарадњу југословенског МИД-а/МИП-а и Српске православне цркве при остварењу заједничких државних и црквених интереса на Балкану и у Подунављу.

Резултате својих истраживања о успостављању дипломатске курирске службе, њеном развоју, проблемима у функционисању и чиновничким злоупотребама др Срђан Мићић изнео је у два рада: „Југословенска дипломатска курирска служба током међуратног периода“ (*Архив. Часопис Архива Југославије*, 1-2/2014, стр. 96–111) и „Проблеми и злоупотребе у југословенској дипломатској курирској служби, 1918–1941. године“ (*Архив. Часопис Архива Југославије*, 1-2/2015, Београд 2015, стр. 92–104).

Питање односа југословене краљевине према политичким емигрантима и њиховој употреби у спољној политици, др Срђан Мићић обрадио је у више радова. Чланак „Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца и планирање државног удара у Бугарској, 1923–1925. године“ (*Војноисторијски гласник*, 1/2014, стр. 203–232), на пример, посвећен је припремама за извршење државног удара у Бугарској у којем је требало да учествују српски четници, бугарски земљоделски и емигрантско-комунисти, пребегли у Краљевину СХС и Чехословачку, те припадници федералистичког крила Унутрашње македонске револуционарне организације (ВМРО), који су ступили у југословенску службу као чланови Удружења противу бугарских бандита.

У чланку „Рад бугарског Посланства у Београду против војне интервенције Краљевине СХС (9–18. јун 1923)“ (*Зборник Матице српске за историју*, 93/2016, стр. 89–104) анализирао је односе између две суседне државе у кризним моментима проузрокованим државним ударом у Бугарској и отежаном комуникацијом између Београда и Софије. Рад „Мала антанта и питање мањина пред Друштвом народа 1927–1934. године“ (*Od Moravy k Moravě III: Z historie česko-srbských vztahů / Od Morave do Morave III: Iz istorije češko-srpskih odnosa*, (Editori: Václav Štěpánek a Ladislav Hladký; Уредник српског дела Верица Копривица), *Matice moravská ve spolupráci s Maticí srbskou*, Brno, 2017, стр. 325–350) представља анализу шире кооперације

југословенске краљевине са Чехословачком и Румунијом у оквирима Мале антанте, заједно са Пољском, Грчком и Француском, у мултилатералном дипломатском надметању са Немачком и осталим европским државама, незадовољним исходом Првог светског рата и положајем својих сународника у државама победницама.

Искорачивши из превасходних својих интересовања, др Срђан Мићић је у сарадњи са Сашом Милијићем и Маријом Максин, научним сарадницима Института за архитектуру и урбанизам Србије, објавио рад „Retrospective of and prospects for the development and strategic planning of tourism in mountain regions of Serbia“, *SPATIUM*, No. 37 (2017), pp. 42–48, у којем је дао кратак осврт на развој и значај планинског туризма у Југославији/Србији.

У чланку „Протогеровисти ВМРО у југословенској служби 1930–1935“ (*Војно-историјски гласник*, 2/1918, стр. 70–109) анализирао је једну од тактика коју су југословенски државни органи користили у борби против герилских и терористичких акција ВМРО, као и поједина средства, употребљавана од стране Југославије у крајње проблематичним односима са Бугарском.

Докторска дисертација *Балкански и подунавски концепт југословенске спољне политике (1925–1938)* највећи је и најзначајнији истраживачки рад Срђана Мићића, а написана је на 1.031 страни. Заснована је на истраживању спроведеном у београдским и софијским архивима, релевантној дневничкој и мемоарској литератури, штампи и периодици, домаћој и страној историографији. Током њене израде анализирана је изворна грађа Архива Југославије (27 фондова и збирки), Архива САНУ (15 фондова и личних заоставштина), Архива Србије (шест фондова и збирки), Историјског архива Београда (два фонда), Војног архива у Београду (два фонда), Централног државног архива у Софији (12 фондова) и Бугарског историјског архива у Софији (један фонд). Сва заједно, ова грађа похрањена је у чак 65 фондова и збирки. Осим тога, ово истраживање обухватило је и 39 књига и зборника објављених историјских извора, различите провинијенције и садржаја, 49 дневника и мемоара, 12 наслова из штампе и периодике. Коришћена литература такође је изузетно богата и разноврсна, будући да је историографска, политиколошка и методолошка, те да је чини 605 већих и мањих радова на српском, енглеском, италијанском, немачком, француском, бугарском и чешком језику.

Овако замашно истраживање проистекло је из сазнања др Срђана Мићића да, и поред бројних историографских радова о спољној политици југословенске краљевине, објављиваних нарочито 70-их и 80-их година, није било темељнијих проучавања неких преовлађујућих спољнополитичких концепата, пре свега балканског и подунавског, преко којих су творци спољне политике настојали да постигну статус средње силе и међународну стабилност. У том погледу овај понуђени истраживачки приступ био је нов и модеран, настао на интересовањима савремене историјске науке. Јер, иако је ранијом историографијом освојено огромно научно знање, нарочито фактографско, осећала се потреба да такав приступ буде

обогаћен проучавањем различитих међународних модела, (не)моћи утицајних чинилаца, могућности појединаца да креирају спољну политику, потом анализом деловања различитих центара моћи, повезаности спољне и унутрашње политике, деловања неформалне дипломатије. Следећи ове и сличне захтеве и интересовања данашње историографије, колега Мићић је у својој докторској дисертацији ујединио најбољу традицију старије историографске школе, усмерене на прикупљање што богатијег фактографског знања, са савременим потребама и приступима. Из таквог усмерења произашли су и основни појединачни циљеви његове дисертације: разумевање односа централне балканске краљевине према великим силама, креирање сопствене спољне политике у складу са њиховим међусобним односима, покушај стварања пактова са земљама сличних проблема и тежњи, деловање унутрашњих и спољних фактора, одабир дипломатских средстава. Бројност и важност ових појединачних циљева, чији се прави значај уочава тек у њиховој неодвојивој повезаности, показао је сложеност међународног положаја Краљевине СХС/Југославије и њена настојања да тражи што боља решења за проблеме непосредног окружења и европских подела.

Структура докторске дисертације колеге Мићића обухвата неколико целина: предговор, увод, пет поглавља и закључак, са списком коришћених извора и литературе.

У „Предговору“ (стр. 9–15) су образложени предмет истраживања и методолошки приступ. Уз то, дат је критички осврт на коришћене историјске изворе и релевантну литературу.

У „Уводу“ (стр. 16–40) су изнета у домаћој историографији потпуно нова теоријска разматрања о међународним односима, улогама држава и савеза, с обзиром на њихову величину, политичку, војну и економску снагу.

Прво поглавље, „Институције и личности“ (стр. 41–286), посвећено је различитим телима, органима и појединцима који су креирали и спроводили спољну политику Краљевине СХС/Југославије у периоду 1925–1938, с посебним освртом на Двор, Министарски савет, Министарство иностраних послова, Народну скупштину, Сенат, дипломатска представништва, Централни пресбиро и најутицајније личности.

У другом поглављу, „Локарно период 1925–1929. године“ (стр. 287–696), изложен је обиман преглед утврђивања међународне позиције Краљевине СХС од времена њеног настанка, дефинисања спољних граница, конституисања Мале антанте и рада државних институција у иностранству у периоду 1918–1925. године. Такође, пажња је усмерена на тзв. Локарно период, који је карактерисало углавном мирно раздобље дипломатских и економских односа између европских држава, током којег је и Друштво народа било на врхунцу снаге и угледа. Осим тога, анализирано је постепено прерастање Мале антанте од привременог одбрамбеног савеза ка усаглашеној организационој целини и првим иницијативама за формирање балканске верзије Локарно пакта.

Треће поглавље, „Доба економске кризе 1929–1934“ (стр. 697–836), обухвата период у коме је привредна криза у Европи била на врхунцу, уз анализу њеног утицаја на међународне односе. У погледу Мале антанте истражена је њена трансформација у организациону целину 1933. године, али и прво велико неслагање између три чланице око решавања најзначајнијих питања, укључујући продужење краљевог личног режима у Југославији и успостављање дипломатских односа са Совјетским Савезом, као последице страха од обнављања немачке моћи. Посебну целину представља тумачење настанка Балканског пакта из 1934. године, последњег великог дипломатског успеха краља Александра, и различитих погледа његових чланица на функцију и циљеве постојања овог регионалног савеза, првенствено могућност проширења приласком Бугарске.

Четврто поглавље, „Наговештавање новог европског сукоба 1934–1938“ (стр. 837–868), садржи приказ спољнополитичке преоријентације југословенске краљевине, све видљивијег удаљавања од традиционалних савезника и стицања „нових пријатеља“, Италије и Немачке. Са становишта политике великих сила, ово је раздобље садржавало низ њихових покушаја да проблеме изазване агресивним наступањем Италије и Немачке реше мирнодопским средствима. Осим тога, анализирани су разлози слабљења Мале антанте и промењена улога у односу на доба када је настала, а с друге стране однос између чланица Балканског савеза.

Пето поглавље, „Средства спољне политике“ (стр. 869–973), посвећено је завршним разматрањима спровођења спољне политике и функционисања дипломатије југословенске краљевине у периоду од 1925. до 1938. године, као и средствима која су, на основу концепата спољне политике, коришћена за остваривање циљева. Ово је пак укључило више појединачних, али и сродних питања: потребу разумевања комуникације МИД са другим државним институцијама ангажованим у иностранству и заинтересованим за међународне догађаје; разлике у организацији рада дипломатских представништава и обавештајно-информативног система од правних прописа; главне циљеве и технике државне пропаганде; коришћење неформалне дипломатије и њених могућности.

У „Закључку“ (стр. 974–977) је изложен сажет поглед на претходно представљена истраживачка сазнања. Такође, указано је на основне проблеме у проучавању носећих идеја спољне политике, начина њихове реализације и њихових домета у складу са општом ситуацијом и односима између великих сила у Европи.

Прецизан и детаљан попис извора и литературе изложен је од 978. до 1031. странице.

Докторска дисертација колеге Мићића има доиста велики значај. Мада је протеклих деценија о спољној политици Краљевине СХС/Југославије написано мноштво монографија и мањих историографских радова, приметно је одсуство великих синтеза у којима би међународни односи које је градила југословенска краљевина били целовито приказани, током дужег периода и с увидом у њену општу

међународну позицију. За сада, једини такав преглед објавио је Богдан Кризман давне 1975. године. Штавише, у новије доба чита је и слаба заинтересованост српских историчара за ову проблематику, неупоредиво мања од изразите посвећености историји спољне политике социјалистичке Југославије. Управо из тих разлога, ова дисертација представља битан допринос историјској науци. Јер, написана је у времену у коме су књиге с таквом темом све ређе, а уз то обухвата прилично дуг период. Иако је насловом формално ограничена годинама 1925. и 1938, због исцрпног увода суштински се односи и на почетак живота Краљевине СХС, проблеме њеног међународног признања, утврђивање граница, тражење ослонаца у Друштву народа, велике силе и државе које су мучили слични проблеми. Анализирајући та питања, колега Мићић је користио сазнања старије историографије, унапређујући њене домете новим историјским изворима, поновном анализом старих и једним савременим приступом, обогаћеним теоријском литературом и разматрањем дугог низа сегмената који су дуго остајали изван пажње историчара. У том контексту проучавао је рад установа и институција, неформалних група и појединаца, различите путеве, видљиве и невидљиве, преко којих се долазило до одлука и решења. Захваљујући томе добијена је важна студија бескрајно богатог садржаја, будући да је др Срђан Мићић, пажљиво проучавајући рад својих старијих претходника, уочио све празнине у историографским сазнањима, а уједно с њима и потребу нових тумачења најзначајнијих догађаја. Дајући им своје виђење био је смео у прилазу проблемима и опрезан у закључцима, а изнад свега способан да спољну политику међуратне југословенске државе прикаже како у широким потезима тако и у безброј детаља. Укупан научни учинак отуд је више него значајан и подстицајан за даља истраживања.

На основу допуњене и прерађане прве главе докторске дисертације, др Срђан Мићић објавио је књигу *Од бирократије до дипломатије. Историја југословенских дипломатских служби 1918–1939* (Београд, 2018). Први задатак који је у њој поставио био је да на основу сачуваних историјских извора реконструише више реорганизација рада до којих је дошло у проучаваном периоду, а које су спровођене доношењем законских аката и посебних решења министара. Будући да се министарство није могло сагледати без подручних институција, дипломатских и конзуларних представништава, анализирао је и налоге којима је централа регулисала рад представништава у иностранству, као и њихове међусобне односе. Други важан сегмент ове књиге представља анализа утицаја персонела на отправљање послова. С обзиром на то да министри иностраних дела (послова) нису били једини руководиоци спољне политике, било је неопходно истражити однос између министарства и његових подручних органа с другим државним институцијама које су имале удео у креирању спољне политике и вођењу различитих послова у иностранству. Хронолошке границе теме биле су одређене завршетком Великог рата и почетком Другог светског рата, будући да се рад државних служби,

поготово дипломатско-конзуларне, умногоме разликовао у мирнодопским и ратним условима. Развој међународних односа, мењао је објективне околности, утичући на целокупну делатност министарства и његових јединица. Обухвативши својим истраживањем како суштину проблема тако многобројне детаље, др Срђан Мићић је овом књигом, први од свих историчара, на тако темељит начин приказао целокупан рад дипломатских служби, разјаснивши многе дотадашње недоумице и понудивши огромно богатство садржаја, који је с једне стране изузетно прецизан, а са друге, тамо где је то било могуће, сликовит и надамце занимљив.

Посветивши се потрази за мање познатим и ретко коришћеним историјским изворима, нарочито из области спољне политике и дипломатских односа, др Срђан Мићић је у сарадњи са др Наташом Милићевић објавио и књигу: Коста Ст. Павловић, *Дневник 1930–1932* (Београд, 2020). Аутор дневника, иначе син српског и југословенског дипломате Стевана К. Павловића, у овим је годинама био лични секретар министра и председника владе Војислава Маринковића. Из тог је разлога био у честим контактима са југословенским и иностраним државним чиновницима и новинарима. Уз то, имао је увид у личну преписку и важне извештаје свог претпостављеног, због чега је у дневник бележио информације које је чуо или преносио по службеној дужности, а које неретко пуно говоре о раду владе, унутрашњој и спољној политици, функционисању Министарства иностраних послова и карактеру краљевог личног режима. Мада су повремено неуједначеног квалитета, умногоме доприносе разумевању ових проблема, тим више што су приређивачи написали обимну уводну студију и исцрпан научни апарат у коме су разјаснили помињање више десетина личности, конкретне догађаје и главне токове историјских појава. Због свега тога може се закључити да методолошки приступ који су применили представља добар пример како би требало објављивати историјске изворе.

Сагледавајући постојећа сазнања у домаћој и иностраној стручној литератури о Малој Антанти, др Срђан Мићић је уочио недостатак дубинске анализе стварног позитивног, а много чешће негативног утицаја француских и италијанских планова за реорганизацију међународних односа у Европи на положај Југославије, Чехословачке и Румуније, те потребе да реорганизације тојног савеза спроводе у циљу његовог оспособљавања да одговори изазовима великих сила у Средњој Европи. Посебну пажњу посветио је различитим схватањима југословенских и чехословачких руководећих кругова улоге Мале антанте у контексту европског континента. Изведену анализу и закључке изложио је у раду „The influence of France and Italy’s (Central)European projects on Yugoslavia’s re-evaluation of regional pacts (1927–1933)“ (Istorija 20. veka, 1/2020, str. 39-60).

Улози историјских личности, нарочито дипломата, на спољнополитичке правце југословенске државе, др Срђан Мићић се посветио и у чланку „Vojislav Marinković and Italy, 1927–1932“ (*Qualestoria. Rivista di storia contemporanea*, 1, *L’Italia e*

la jugoslavia tra le due guerre, Anno XLIX, N.ro 1, Giungno 2021, 187–206). Главни циљ рада представљала је анализа стратегије и тактика које је Војислав Маринковић примењивао у политици према Италији, уз наглашавање посредничке улоге коју је додељивао Великој Британији и покушаје придобијања Форин офиса за југословенске тезе.

Саопштења и радови са научних скупова

Др Срђан Мићић је са саопштењима учествовао на десет националних и међународних скупова и конференција: *България и Балканите в сферата на европейските влияния през XIX – XXI веках* (Велико Трново 2011), *Југословенско-пољски односи у XX веку* (Београд 2014), *Смедеревски крај 1918–1941* (Смедерево 2016), *Друштвене науке пред изазовима савременог друштва* (Ниш 2017), *Југословенско-пољски односи у XX веку* (Београд 2018), *XVII Balcanicum: „Elity społeczne i ekonomiczne na Bałkanach”* (Познањ 2018), *5th International NISE Conference: the politics of difference in Europe. Minorities and border populations* (Варшава 2019), *The Greek-Turkish War 1919-1922* (Солун 2019), *Die Neuordnung Südosteuropas nach dem Ersten Weltkrieg* (Београд 2019), *Inne Trianon. Narracje, pamięć, konteksty* (одржана on-line у организацији Факултета за историју и Факултета за модерне језике Универзитета „Адам Мицкијевич“ у Познању 2020). Пет радова објављено је у зборницима, а два су у домаћим и иностраним научним часописима.

На међународној конференцији, *България и Балканите в сферата на европейските влияния през XIX – XXI веках*, одржаној 2011. године у Великом Трнову, у Бугарској, изнео је саопштење о теми која је до тада била готово занемарена у југословенској и српској историографији – неформалној дипломатији. Јер, изузев неколико радова Вука Винавера о југословенско-совјетским неформалним односима између два светска рата, није било других историографских радова који су обрађивали ову тематику. Учешће на конфереценији је због тога искористио да би добио мишљење иностраних колега о резултатима истраживања спроведеног за мастер рад. Његов чланак штампан је потом у зборнику са конференције: „Informal Diplomacy in Yugoslav-Bulgarian Relations between two World Wars“, *България и Балканите в сферата на европейските влияния през XIX – XXI век*. Сборник статии, Велико Търново: Исторически факултет ВТУ „Св. Кирил и Методий“, 2012, pp. 217–230.

На конференцији *Југословенско-пољски односи у XX веку*, организованој од стране Института за савремену историју у Београду 2014. године, изнео је анализу односа Краљевине Југославије према Пољској током 30-их година XX века и значају Мађарске, Чехословачке и Румуније за развој југословенско-пољских билатералних односа у посматраном периоду. Рад је објављен у зборнику радова са конференције: „Poljska u jugoslovenskoj spoljnoj politici tokom 30-ih godina XXveka“ (*Југословенско-*

poljski odnosi u XX veku, Zbornik radova, Beograd: Institut za savremenu istoriju – Instytut Historii i Stosunków Międzynarodowych UKW, 2015, str. 75–91).

Истраживачка сазнања о животу и каријерама појединих дипломатских чиновника и новинара, који су били у југословенској дипломатско-конзуларној служби, представио је у саопштењу на научном скупу *Смедеревски крај 1918–1941*, организованом од стране Историјског архива у Смедерву 2016. године. Прилог је потом штампан и у зборнику радова: „Југословенске дипломате и дописници за штампу из Смедерева“ (*Смедеревски крај 1918–1941. Зборник радова научног скупа*, Смедерево, 2017, стр. 47–73).

На научној конференцији *Друштвене науке пред изазовима савременог друштва*, коју је 2016. године организовао Филозофски факултет Универзитета у Нишу, др Срђан Мићић изложио је саопштење о положају бугарских политичких емиграната у Краљевини СХС, са посебним освртом на положај „обичних“ емиграната у Нишу, и односу државних органа према њима, у контексту шире слике о статусу различитих скупина политичких емиграција које су из суседних земаља бежале на југословенско тло током међуратног периода. Рад је потом штампан у зборнику радова са конференције: „Нишки логори за бугарске емигранте (1923–1925)“ (*Наука и савремени универзитет*, том I, *Друштвене науке пред изазовима савременог друштва*, Ниш 2017, стр. 115–126).

На међународној научној конференцији *Југословенско-пољски односи у XX веку*, одржаној 2018. године у Београду, др Срђан Мићић говорио је о раду југословенског посланства у Варшави током међуратног периода. На основу изложене анализе одабира посланика, саветника и нижих чиновника, те честог изостанка високих чиновника на челу посланства, закључио је да је ово дипломатско представништво било од другоразредног значаја за југословенску спољну политику. Рад „Југословенско посланство у Варшави између два светска рата“, објављен је доцније у зборнику *Југославија и Пољска. Односи у XX веку*, Београд 2019, стр. 97–112.

На међународној научној конференцији *XVII Balcanicum: „Elity społeczne i ekonomiczne na Bałkanach”*, одржаној у Познању у Пољској 2018, др Срђан Мићић је први пут пред колегама из иностранства презентовао резултате истраживања о члановима југословенске друштвене елите из чијих су редова регрутовани припадници дипломатско-конзуларне службе, те компарацији утицаја цивилне и војне елите у Југославији између два светска рата. Рад „Yugoslav Diplomats during the Interwar Period“ публикован је у часопису *Balcanica Posnaniensia. Acta et studia*, чији је један број био посвећеном радовима са конференције Vol. XXV (2018), pp. 143-159.

На међународној научној конференцији *5th International NISE Conference: the politics of difference in Europe. Minorities and border populations*, одржаној у Варшави 2019. године, с обзиром на значај националних мањина у југословенској краљевини, особито оних чије су се матичне државе граничиле са Југославијом, а предводиле тзв. ревизионистички блок, изложио је тактике које је југословенска држава

примењивала против петиција бугарске и мађарске мањине, подношених Друштву народа и потом промовисаних у оквиру Европског конгреса националности. Рад „Minority petitions against Yugoslav authorities before the League of Nations“, објављен је у часопису *Tokovi istorije*, 3/2020, стр. 27-52.

Досадашњи педагошки рад

С обзиром на то да је запослен у научном институту, др Срђан Мићић није могао да стекне академско педагошко искуство. Био је, међутим, сарадник у настави на Катедри за историју Југославије током школске 2011/2012 године, предавач на Семинару за историју Истраживачке станице Петница (2017, 2019) и гостујући предавач на Факултету међународних и политичких студија Универзитета у Лођу, Република Пољска (2019). У складу са правилима Универзитета у Београду одржао је и јавно приступно предавање (прилог: Записник о приступном предавању).

Елементи за оцену педагошког рада

Др Срђан Мићић је своје приступно предавање *Југословенска дипломатско-конзуларна служба 1918–1939. године* одржао 30. септембра 2022. године, у сали 512 на Филозофском факултету, пред Комисијом коју је именовао проф. др Данијел Синани, декан Филозофског факултета. Вреднујући припрему предавања, његову структуру, излагање кандидата и друге дидактичко-методичке аспекте, Комисија је приступно предавање оценила позитивно (просечна оцена 5,00).

Остали изборни услови

Др Срђан Мићић испуњава и остале изборне услове прописане за избор у звање доцента. Био је члан Комисије за оцену квалификованости кандидата и подобности предложене теме за докторску дисертацију Милоша Жикића (2019) и Анђелије Миладиновић (2021). Од 2019. године члан је редакције часописа *Архив. Часопис Архива југославије*. Био је руководилац пројекта „Yugoslavi's Comparative Historical Experience with the Policies of Alliance-making and Neutrality/Non-Alignment“ (6062589, YEN) програма ПРОМИС, који финансира Фонд за науку Републике Србије (2020–2022) и са др Јованом Чавошким уредник зборника ON THE FAULT LINES OF EUROPEAN AND WORLD POLITICS: YUGOSLAVIA BETWEEN ALLIANCES AND NEUTRALITY / NON-ALIGNMENT (Belgrade 2022). Осим тога, био је сарадник на још два пројекта: 1) „Doskonalość naukowa kluczem do doskonalości kształcenia“ (POWR.03.05.00-IP.08-00-PZ1/17), кофинансираном од стране Европског друштвеног фонда ЕУ и националног центра за истраживање и развој Републике Пољске (2019);

2) „Срби и Србија у југословенском и међународном контексту: унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници (47027), финансираном од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (2013–2019). Сарадник је на дугодишњим пројектима *Српски биографски речник*, који објављује Матица српска, и *Српска енциклопедија*, коју објављују Матица српска и САНУ, а финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије. Добитник је Годишње награде Задужбине Ђурђа, Данице и Јованке Јелинић за књигу *Од бирократије до дипломатије. Историја југословенске дипломатске службе 1918–1939* (2018).

Закључно мишљење и предлог Комисије

Комисија констатује да се на расписани конкурс за наставника у звању доцента пријавио један кандидат, др Срђан Мићић, научни сарадник у Институту за новију историју Србије.

Осим докторске дисертације *Балкански и подунавски концепт југословенске спољне политике (1925–1938)*, одбрањене 2018. године на Филозофском факултету у Београду, др Срђан Мићић објавио је 33 рада, међу којима две монографије. Посматрано по категоријама, шест радова објавио је у категорији **M51**, по пет радова у категоријама **M14** и **M24**, четири рада у категорији **M23**, по три рада у категоријама **M46** и **M52**, два рада у категорији **M41** и по један рад у категоријама **M34**, **M42**, **M44**, **M45** и **M63**. Његови радови публиковани су у високоранжираним часописима и зборницима, на српском, енглеском, немачком и бугарском језику. Тематски превасходно припадају историји дипломатије и спољне политике југословенске државе између два светска рата, а у том контексту организационој структури Министарства иностраних дела (спољних послова), дипломатским и конзуларним представништвима, појединачној улози и делатности истакнутих дипломатских представника, ставу југословенске краљевине према системима колективне безбедности, југословенско-бугарским и југословенско-чешким односима. Сви његови радови настали су на основу проверљивих историјских извора, пронађених у архивима у Србији, Бугарској и Чешкој, и богате литературе, објављене на више језика, уз обиман и убедљив научни апарат. Кандидат остварује веома успешну сарадњу са научним и високим школским установама у иностранству, а испуњава и друге услове предвиђене за избор у звање доцента: члан је редакције једног часописа, био је сарадник на више научних пројеката и руководиоца једног од њих. Његово приступно предавање оцењено је највишим оценама, потврђујући да је талентован предавач.

Узимајући о обзир све наведено, Комисија закључује да др Срђан Мићић испуњава све опште, обавезне и изборне услове за звање доцента, као и да га за то препоручују његов научно-истраживачки рад, ширина научних интересовања, учешће на националним и међународним научним скуповима и друге научне и стручне активности. Комисија је отуд слободна да Изборном већу Филозофског факултета предложи да др Срђана Мићића изабере у звање доцента за ужу научну област Историја Југославије са пуним радним временом на одређено време у трајању од пет година.

Београд, 3. октобар 2022.

Комисија:

Академик Љубодраг Димић

Др Александар Животић, редовни професор
Филозофски факултет у Београду

Др Зоран Јањетовић, научни саветник
Институт за новију историју Србије, Београд

Др Владимир Цветковић, виши научни сарадник
Институт за новију историју Србије, Београд

Др Мира Радојевић, редовни професор
Филозофски факултет у Београду

Г) ГРУПАЦИЈА ДРУШТВЕНО-ХУМАНИСТИЧКИХ НАУКА

I - О КОНКУРСУ

Назив факултета: **Филозофски факултет Универзитета у Београду**

Ужа научна, односно уметничка област: **Историја Југославије**

Број кандидата који се бирају: **један**

Број пријављених кандидата: **један**

Имена пријављених кандидата:

1. **Срђан Мићић**

2. _____

II - О КАНДИДАТИМА

1) – Основни биографски подаци

- Име, средњеиме и презиме: **Срђан Бориса Мићић**

- Датум и место рођења: **28. 04. 1983; Београд**

- Установа где је запослен: **Институт за новију историју Србије, Београд**

- Звање/радно место: **научни сарадник**

- Научна, односно уметничка област: **историја**

2) – Стручна биографија, дипломе и звања

Основне студије:

- Назив установе: **Филозофски факултет**

- Место и година завршетка: **Београд, 2008.**

Мастер:

- Назив установе: **Филозофски факултет**

- Место и година завршетка: **Београд, 2010.**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Историја Југославије**

Магистеријум:

- Назив установе:

- Место и година завршетка:

- Ужа научна, односно уметничка област:

Докторат:

- Назив установе: **Филозофски факултет**

- Место и година одбране: **Београд, 2018.**

- Наслов дисертације: **Балкански и подунавски концепт југословенске спољне политике (1925–1938)**

- Ужа научна, односно уметничка област: **Историја Југославије**

Досадашњи избори у наставна и научна звања:

- **научни сарадник, 2018.**

=

3) Испуњени услови за избор у звање доцента за ужу научну област Историја Југославије

ОБАВЕЗНИ УСЛОВИ:

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	оцена / број година радног искуства
1	Приступно предавање из области за коју се бира, позитивно оцењено од стране високошколске установе	5.00
2	Позитивна оцена педагошког рада у студентским анкетама током целокупног претходног изборног периода	
3	Искуство у педагошком раду са студентима	

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број менторстава / учешћа у комисији и др.
4	Резултати у развоју научно наставног подмлатка	
5	Учешће у комисији за одбрану три завршна рада на академским специјалистичким, односно мастер студијама	
6	Менторство или чланство у две комисије за израду докторске дисертације	два

	(заокружити испуњен услов за звање у које се бира)	Број радова, сапштења, цитата и др	Навести часописе, скупове, књиге и друго
7	Објављен један рад из категорије М20 или три рада из категорије М51 из научне области за коју се бира.	1	Srđan Mičić, „Vojislav Marinković and Italy, 1927-1932“, <i>Qualestoria. Rivista di storia contemporanea</i> , N.ro 1, L'Italia e la Jugoslavia tra le due guerre, a cura di Stefano Santoro, Anno XLIX, Giugno 2021, pp. 187-206. ISSN: 0393-6082 https://doi.org/10.13137/0393-6082/32192 M23
8	Саопштен један рад на научном скупу, објављен у целини (М31, М33, М61, М63)	1	Срђан Мићић, „Нишки логори за бугарске емигранте (1923–1925)“, <i>Наука и савремени универзитет</i> , Том I, Друштвене науке пред изазовима савременог друштва, Ниш: Филозофски факултет Универзитет у Нишу, 2017, стр. 115-126. УДК 94(497.11):314.74(=163.2)“ 1923/1925“ ISSN 1451-5407 M63
9	Објављена два рада из категорије М20 или пет радова из категорије М51 у периоду од последњег	2	Srđan Mičić, „The influence of France and Italy’s (Central)European projects on Yugoslavia’s re-evaluation of regional pacts (1927–1933)“, <i>Istorija 20. veka</i> , 1/2020, pp. 39-60.UDK

	избора у звање из научне области за коју се бира.		327.51(497.1+437+498)"192/193"327.51(4:497.1)"192/193"ISSN 0352-3160 https://doi.org/10.29362/ist20veka.2020.2.mic.39-60 M24 Srđan Mičić, „Minority petitions against Yugoslav authorities before the League of Nations“, <i>Tokovi istorije</i> , 3/2020, pp. 27-52.UDK 341.234(497.1)"1920/1939"323.15(497.1)"1920/1939"ISSN 0354-6497 https://doi.org/10.31212/tokovi.2020.3.mic.27-52 M24
10	Оригинално стручно остварење или руковођење или учешће у пројекту	3	Руковођење пројектом „Yugoslavia’s Comparative Historical Experience with the Policies of Alliance-making and Neutrality/Non-Alignment“ (6062589, УЕН) програма ПРОМИС, који финансира Фонд за науку Републике Србије (2020–2022) Сарадник на пројекту „Срби и Србија у југославенском и међународном контексту: унутрашњи развитак и положај у европској/светској заједници“ (47027), финансиран од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије (2013–2019) Сарадник на пројекту „Doskonałość naukowa kluczem do doskonałości kształcenia“ (POWR.03.05.00-IP.08-00-PZ1/17), кофинансиран од стране Европског друштвеног фонда ЕУ и Националног центра за истраживање и развој Републике Пољске (2019)
11	Одобрен и објављену ниверзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање	1	Срђан Мићић, <i>Од бирократије до дипломатије. Историја југословенске дипломатске службе 1918–1939</i> , Београд: Институт за новију историју Србије, 2018 (482 стране) ISBN 978-86-7005-149-2 M41
12	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33		
13	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М63.		

14	Објављен један рад из категорије M20 или четири рада из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
15	Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије M31 или M33. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
16	Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије M61 или M63. <i>(за поновни избор ванр. проф)</i>		
17	Објављен један рад из категорије M21, M22 или M23 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира		
18	Објављен један рад из категорије M24 од првог избора у звање ванредног професора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M21, M22 или M23 може, један за један, да замени услов из категорије M24 или M51		
19	Објављених пет радова из категорије M51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира. Додатно испуњен услов из категорије M24 може,		

	један за један, да замени услов из категорије M51		
20	Цитираност до 10 хетероцитата.	10	1) Ирена Колај Ристановић, „Из заоставштине капетана Јована Вељковића (1798–1874) поводом две стотина година од оснивања књажевске канцеларије”, <i>Наслеђе</i>, Бр. XVI (2015), стр. 72, енднота бр. 3 – Срђан Мићић, „О проблемима истраживања југословенских стручних делегација у архивима Беча и Цариграда”, <i>Архив. Часопис Архива Југославије</i>, Бр. 1-2 (2012) 2) Юлия Владимировна Лобачёва, „Југославия в системе международных отношений в 1920 –1930-е годы (Историографический обзор)”, <i>Славяне и Россия: Проблемы войны и мира на Балканах XVIII–XXI вв.</i>, К 100-летию со дня рождения академика Ю. А. Писарева, Сборник статей, (отв. редактор С. И. Данченко, Москва, 2017, стр. 401, енднота бр. 5 – Srđan Mičić, „Mission of Konstantin Todorov in North America 1927–1928: Yugoslav Foreign Service vs. Macedonian-Bulgarian Organisations in North America”, <i>Tokovi istorije</i> 1/2015 3а) Иван Ристић, <i>Милан Ракић у Софији</i>, Београд: Чигоја штампа, 2018, стр. 45, фуснота бр. 84; стр. 46, фуснота бр. 90 – „Рад бугарског Посланства у Београду против војне интервенције Краљевине СХС”, <i>Зборник Матице српске за историју</i>, Бр. 93 (2016) 3б) Иван Ристић, <i>Милан Ракић у Софији</i>, Београд: Чигоја штампа, 2018, стр. 51, фуснота бр. 51 – „Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца и планирање државног удара у Бугарској, 1923–1925. године”, <i>Војноисторијски гласник</i>, Бр. 1/2014 4а) Радмила Радић, <i>Војислав Јањић (1890–1944). Свештеник и политичар</i>, Београд: ИНИС, 2018, стр. 149, фуснота бр. 173, стр. 151, фуснота бр. 178, стр. 155, фуснота бр. 195, стр. 177, фуснота бр. 276 – Mira Radojević, Srđan Mičić, “Serbian Orthodox Church cooperation and frictions with Ecumenical Patriarchate of Constantinople and Bulgarian Exarchate during interwar period”, <i>Studia Academica Šumenensia</i>, Vol. 2, 2015 4б) Радмила Радић, <i>Војислав Јањић (1890–1944). Свештеник и политичар</i>, Београд: ИНИС, 2018, стр. 170, фуснота бр. 247; стр. 173, фуснота бр. 258 – Душан Марковић, Срђан Мићић, „Сусрети краља Александра и краља Бориса од септембра до децембра 1933. године”, <i>Токови историје</i>, Бр. 1 (2017) 5) Dragan Bakić, „Milan Stojadinović, the Croat Question and the International Position of Yugoslavia 1935–1939”, <i>Acta Historiae</i>, Vol. 26, Issue 1 (2018), p. 214 – Срђан Мићић, <i>Краљевина Југославија и анилулус Аустрије 1938. године</i>, Београд, 2010. 6) Gorazd Bajc, „Makro in mikro posledice anšlusa: ko je postala severovzhodna Slovenija za Britance res prvič geopolitično pomembna”, <i>Studia Historica Slovenica</i>, letnik 18, številka 1

			(2018), str. 221, fusnota br. 6 – Срђан Мићић, <i>Краљевина Југославија и анилулс Аустрије 1938. године</i>, Београд, 2010. 7) Бранислав Милосављевић, „Обавештајна компонента Министарства спољних послова и стратешка култура Србије”, <i>Војно дело</i>, 8/2019, стр. 147, фуснота бр. 25, стр. 151, фусноте бр. 39. и 40, стр. 152, фусноте бр. 41. и 42 – Срђан Мићић, <i>Од бирократије до дипломатије. Историја југословенске дипломатске службе 1918–1939.</i>, Београд, 2019. 8) Manja Stanivuković, Sanja Đajić, „Hommage jednom zastupniku pred međunarodnim sudovima: profesor dr Slavko Stojković“, <i>Revija Kopaoničke škole prirodnog prava: Časopis za pravnu teoriju i praksu</i>, No.2/2020, str. 199, fusnota br. 2 – Срђан Мићић, <i>Од бирократије до дипломатије. Историја југословенске дипломатске службе 1918–1939</i>, Београд, 2018. 9а) Paweł Michalak, <i>Wizerunek monarchy w belgradzkim dzienniku "Politika" za panowania króla Aleksandra Karađorđevića (1921-1934)</i>, Poznań: Instytut Historii UAM w Poznaniu, 2020, str. 51, fusnota br. 200, str. 223, fusnota br. 191 – Душан Марковић, Срђан Мићић, „Сусрети краља Александра и краља Бориса од септембра до децембра 1933. године”, <i>Токови историје</i>, Бр. 1 (2017) 9б) Paweł Michalak, <i>Wizerunek monarchy w belgradzkim dzienniku "Politika" za panowania króla Aleksandra Karađorđevića (1921-1934)</i>, Poznań: Instytut Historii UAM w Poznaniu, 2020, str. 221, fusnota br. 191 – Срђан Мићић, „Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца и планирање државног удара у Бугарској, 1923–1925”, <i>Војно-историјски гласник</i>, 1 (2014) 9в) Paweł Michalak, <i>Wizerunek monarchy w belgradzkim dzienniku "Politika" za panowania króla Aleksandra Karađorđevića (1921-1934)</i>, Poznań: Instytut Historii UAM w Poznaniu, 2020, str. 228, fusnota br. 234 – Srđan Mičić, „Informal diplomacy in Yugoslav-Bulgarian relations between two world wars”, in: S. Ančev, R. Mišev, S. Simeonov (Eds.), <i>Bulgaria and the Balkans in the sphere of European influences 19th-21st century</i> (pp. 217–230). Veliko Trnovo: IBIS, 2010. 10) Силвио Томов, „Процесът срещу Дамян Велчев и др. през 1935–1936 г.“, <i>Анамнеза</i>, Год. XVI, 2021, кн. 1, стр. 94, фуснота бр. 290, стр. 95, фуснота бр. 291 – Срђан Мићић, „Протогеровисти ВМРО у југословенској служби 1930–1935“, <i>Војноисторијски гласник</i>, 2/2018
21	Два рада са међународног научног скупа објављена у целини категорије М31 или М33		

22	Два рада са научног скупа националног значаја објављена у целини категорије М61 или М63		
23	Одобрен и објављен универзитетски уџбеник за предмет из студијског програма факултета, односно универзитета или научна монографија (са ISBN бројем) из научне области за коју се бира, у периоду од избора у претходно звање		
24	Број радова као услов за менторство у вођењу докт. дисерт. – (стандард 9 Правилника о стандардима...)		

ИЗБОРНИ УСЛОВИ:

<i>(изабрати 2 од 3 услова)</i>	<i>Заокружити ближе одреднице (најмање по једна из 2 изабрана услова)</i>
1. Стручно-професионални допринос	1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.
2. Допринос академској и широј заједници	1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке.

	5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.
3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству	1. Руковођење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руковођење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учесће у програмима размене наставника и студената. 5. Учесће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.

***Напомена:** На крају табеле кратко описати заокружену одредницу

Сажимајући табеларни приказ основних и изборних услова, Комисија је закључила да је др Срђан Мићић испунио основне критеријуме: одржао је јавно приступно предавање, вредновано оценом 5,00: био је члан две комисије за одбрану предлога теме докторске дисертације, има један објављен рад из категорије М20; један рад саопштен на научном скупу, објављен у целини (М63), два рада из категорије М20; био је руководилац једног и сарадник на два научна пројекта; у периоду од избора у претходно звање објавио је једну монографију из научне области у коју се бира; члан је редакције једног часописа (*Архив. Часопис Архива Југославије*); добитник је једне домаће награде; сарађивао је са научним и високошколским установама у земљи и иностранству; по позиву је држао предавања н Факултету међународних и политичких студија Универзитета у Лођу (Република Пољска).

III - ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

Комисија констатује да се на расписани конкурс за наставника у звању доцента пријавио један кандидат, др Срђан Мићић, научни сарадник у Институту за новију историју Србије.

Осим докторске дисертације *Балкански и подунавски концепт југословенске спољне политике (1925–1938)*, одбрањене 2018. године на Филозофском факултету у Београду, др Срђан Мићић објавио је 33 рада, међу којима две монографије. Посматрано по категоријама, шест радова објавио је у категорији **M51**, по пет радова у категоријама **M14** и **M24**, четири рада у категорији **M23**, по три рада у категоријама **M46** и **M52**, два рада у категорији **M41** и по један рад у категоријама **M34**, **M42**, **M44**, **M45** и **M63**. Његови радови публиковани су у високоранжираним часописима и зборницима, на српском, енглеском, немачком и бугарском језику. Тематски превасходно припадају историји дипломатије и спољне политике југословенске државе између два светска рата, а у том контексту организационој структури Министарства иностраних дела (спољних послова), дипломатским и конзуларним представништвима, појединачној улози и делатности истакнутих дипломатских представника, ставу југословенске краљевине према системима колективне безбедности, југословенско-бугарским и југословенско-чешким односима. Сви његови радови настали су на основу проверљивих историјских извора, пронађених у архивима у Србији, Бугарској и Чешкој, и богате литературе, објављене на више језика, уз обиман и убедљив научни апарат. Кандидат остварује веома успешну сарадњу са научним и високошколским установама у иностранству, а испуњава и друге услове предвиђене за избор у звање доцента: члан је редакције једног часописа, био је сарадник на више научних пројеката и руководиоца једног од њих. Његово приступно предавање оцењено је највишим оценама, потврђујући да је талентован предавач.

Узимајући о обзир све наведено, Комисија закључује да др Срђан Мићић испуњава све опште, обавезне и изборне услове за звање доцента, као и да га за то препоручују његов научно-истраживачки рад, ширина научних интересовања, учешће на националним и међународним научним скуповима и друге научне и стручне активности. Комисија је отуд слободна да Изборном већу Филозофског факултета предложи да др Срђана Мићића изабере у звање доцента за ужу научну област Историја Југославије са пуним радним временом на одређено време у трајању од пет година.

Место и датум: Београд, 12. октобар 2022.

ПОТПИСИ
ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Академик Љубодраг Димић

Проф. др Александар Животић

Др Зоран Јањетовић

Др Владимир Цветковић

Проф. др Мира Радојевић

ИНИС ИНСТИТУТ ЗА НОВИЈУ ИСТОРИЈУ СРБИЈЕ

Београд, Трг Николе Пашића 11

Број:01-175 Датум 08.07.2022.

Жиро рачун: 840-84723-02 ПИБ 100271209

Тел 33-98-613

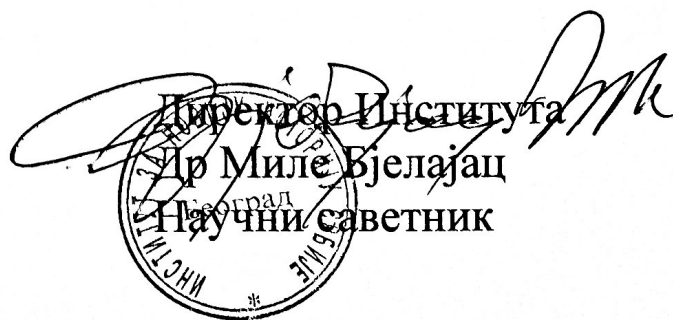
Тел: 33-98-941

Е-маил: office@inis.bg.ac.rs

Др Срђан Мићић научни сарадник Института за новију историју Србије пријавио се на конкурс објављен 06.07.2022. године у огласним новинама „Послови“ Националне службе за запољшавање број 994-995, за радно место доцента за ужу научну област ИСТОРИЈА ЈУГОСЛАВИЈЕ са пуним радним временом на одређено време од пет година.

У Институту за новију историју Србије против др Срђана Мићића научног сарадника није вођен дисциплински поступак за повреду радне дужности и етичког кодекса.

Директор Института
Др Миле Бјелајац
Београд
Научни саветник

Изјава о изворности

Име и презиме кандидата : Срђан Мићић

Сагласно члану 26. став 3. Кодекса професионалне етике Универзитета у Београду,

ИЗЈАВЉУЈЕМ

- да је сваки мој рад и достигнуће, изворни резултат мог интелектуалног рада и да тај рад не садржи никакве изворе, осим оних који су наведени у раду,
- да нисам кршио/ла ауторска права и користио/ла интелектуалну својину других лица.

Потпис аутора

У Београду, 12.07.2022.

УНИВЕРЗИТЕТ У БЕОГРАДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ
Београд, 30. 09. 2022. године

З А П И С Н И К
О ПРИСТУПНОМ ПРЕДАВАЊУ

Кандидат др Срђан Мићић, по конкурсном расписаном дана 06. 07. 2022. године у огласним новинама Националне службе за запошљавање „Послови“, на сајту Универзитета у Београду – Филозофског факултета и на сајту Универзитета у Београду, за радно место ДОЦЕНТ, ужа научна област: Историја Југославије, дана 30. 09. 2022. године, са почетком у 11.00 часова, у сали 512, одржао је приступно предавање са темом: „Југословенска дипломатско-конзуларна служба 1918–1939. године“.

Присутни чланови Комисије за оцену приступног предавања:

1. др Љубодраг Димић, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, председник Комисије
2. др Александар Животић, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, члан Комисије
3. др Зоран Јањетовић, научни саветник, Институт за новију историју Србије, ужа научна област Историја Југославије, члан Комисије
4. др Владимир Цветковић, виши научни сарадник, Институт за новију историју Србије, ужа научна област Историја Југославије, члан Комисије
5. др Мира Радојевић, редовни професор, Филозофски факултет Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, члан Комисије

Присутна комисија је приступно предавање оценила према следећем:

1. члан Комисије:
 - припрема предавања оцена 5 (пет)
 - структура и квалитет садржаја предавања оцена 5 (пет)
 - дидактичко-методички аспект извођења предавања оцена 5 (пет)

2. члан Комисије:
- припрема предавања оцена 5 (пет)
 - структура и квалитет садржаја предавања оцена 5 (пет)
 - дидактичко-методички аспект извођења предавања оцена 5 (пет)
3. члан Комисије:
- припрема предавања оцена 5 (пет)
 - структура и квалитет садржаја предавања оцена 5 (пет)
 - дидактичко-методички аспект извођења предавања оцена 5 (пет)
4. члан Комисије:
- припрема предавања оцена 5 (пет)
 - структура и квалитет садржаја предавања оцена 5 (пет)
 - дидактичко-методички аспект извођења предавања оцена 5 (пет)
5. члан Комисије:
- припрема предавања оцена 5 (пет)
 - структура и квалитет садржаја предавања оцена 5 (пет)
 - дидактичко-методички аспект извођења предавања оцена 5 (пет)

Према горе наведеним оценама сваког члана Комисије појединачно, утврђује се просечна оцена приступног предавања 5 (пет).

Чланови Комисије:

Проф. др Љубодраг Димић

Проф. др Александар Животић

Др Зоран Јањетовић

Др Владимир Цветковић

Проф. др Мира Радојевић